

РЕШЕНИЕ

№ СЛ 32/2012 г.

София, 17.12.2012 г.

Комисията за защита на личните данни в състав: Председател: Венета Шопова и членове: Валентин Енев, Мария Матева и Веселин Целков, в заседание, проведено на 05.12.2012 г. (Протокол № 45), на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД) във връзка с изискването на чл. 27, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) към административните органи за проверка на предпоставките за допустимост на искането, постави за разглеждане жалба с рег. № Ж СЛ 32/02.10.2012 г., подадена от Р.Б.Р. срещу „Л.” ЕООД.

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) е сезирана с жалба, в която жалбоподателят твърди, че през м. декември 2011 г. е разговарял с Н.Л. - управител на „Л.” ЕООД да съдейства за транспортирането на стоки до определени дестинации в Европа. Уговорено било устно, без подписването на трудов договор, на г-н Р.Б.Р. да бъдат възлагани инцидентно отделни курсове на отсъстващи служители. Тъй като не е получил договореното възнаграждение, на 25.11.2011 г. Р.Б.Р. е уведомил управителя, че счита устния договор за развален. Посочва, че на 29.12.2011 г. е получил Нотариална покана, с която е уведомен, че срещу него е открито производство по налагане на дисциплинарно наказание. След направено запитване до ТД на НАП е информиран, че на негово име дружеството „Л.” ЕООД е регистрирало трудов договор, сключен на 16.12.2011 г.

Жалбоподателят счита, че е извършена злоупотреба с личните му данни, тъй като уговорката с фирмата е била устна и не е предоставял личните си данни на управителя с цел сключване на договор. Моли Комисията с оглед правомощията си да предприеме необходимите действия по случая.

Към жалбата са приложени ксерокопия на: Трудов договор № 15 от 16.12.2011 г. и Писмо с изх. № ИД-0154/02.02.2012 г. от дирекция „Инспекция по труда” – гр. Р..

Жалбата, подадена от Р.Б.Р. срещу „Л.” ЕООД е съобразена с изискванията на КЗЛД съгласно Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и на нейната администрация и съдържа необходимите нормативно определени реквизити. Комисията е сезирана от физическо лице, при наличието на правен интерес. В жалбата е посочена точната

дата на твърдяното нарушение, от което следва извода, че е подадена в срока по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД.

В чл. 27, ал. 2 от АПК законодателят обвързва преценката за допустимостта на искането с наличие на посочените в текста изисквания. Приложимостта на Закона за защита на личните данни е свързана със защитата на физическите лица във връзка с обработването на техните лични данни от лица, имащи качеството администратори на лични данни по смисъла на легалната дефиниция на чл. 3 от Закона, каквото качество безспорно притежава „Л.” ЕООД. Това изискване се явява абсолютна процесуална предпоставка, с оглед на което следва да се прецени допустимостта на жалбата.

При извършена служебна проверка в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри, поддържан от КЗЛД, е установено, че на дружеството е издадено Удостоверение № 3535506 и е вписано в Регистъра на администраторите на лични данни и на водените от тях регистри към КЗЛД. Заявени са два регистъра: “Персонал” и “Контрагенти”.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 7 във връзка с чл. 38 от Закона за защита на личните данни, КЗЛД разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон.

Следователно жалбата е от компетентността на КЗЛД.

Обработването на лични данни от страна на администратора на лични данни, съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от ЗЗЛД, следва да бъде законосъобразно и добросъвестно. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 3 от Закона личните данни следва да бъдат съотносими, свързани със и ненадхвърлящи целите, за които се обработват.

Жалбата е насочена срещу злоупотреба с личните данни на жалбоподателя, изразяваща се в попълване и деклариране на трудов договор без знанието и съгласието му. По смисъла на § 1, т. 1 от ДР на ЗЗЛД “употреба” на лични данни представлява обработване на лични данни.

С оглед изясняването на факти и обстоятелства по жалбата, с писмо с изх. № П-5593/25.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя е изискана информация дали е сезирал други органи по случая, както и да приложи други относими доказателства. С писмо с вх. № П-5796/02.11.2012 г., г-н Р.Б.Р. уведомява Комисията, че с искане за обявяване недействителността на трудовия договор е сезирал Районен съд – гр. Р., за което е образувано гр. дело № 16/2012 г. Към писмото е приложена справка от НАП за актуалното състояние на всички трудови договори на негово име.

В условията на служебното начало, с писмо с изх. № П 5592/25.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от Националната агенция по приходите (НАП) е изисквана информация за декларираните прекратени и настоящи трудови договори на името на Р.Б.Р. В отговор, с писмо с вх. № П-6320/26.11.2012 г., от НАП е получена справка от регистъра на регистрираните трудови договори, от която е видно, че от „Л.“ ЕООД е деклариран трудов договор, сключен с г-н Р.Б.Р. на 16.12.2011 г. и прекратен на 11.01.2012 г.

С писмо с изх. № П-5657/29.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, от ИА „Главна инспекция по труда“ е изисквана информация за хода и резултатите от предприетите от тяхната институция действия по случая. С писмо с вх. № П-5930/12.11.2012 г. е препратено копие на писмо до „Инспекция по труда“ – гр. Р., с което на дирекция „Инспекция по труда“ – Р. е възложено извършването на проверка. В отговор, с писмо с вх. № П-6469830.11.2012 г., от дирекция „Инспекция по труда“ – Р. е изпратен отговор до г-н Р.Б.Р. с копие до КЗЛД, в което се посочва, че от „Л.“ ЕООД е предоставен Трудов договор № 15 от 16.12.2011 г., който не е подписан „за служител“. Въпреки това, договорът е регистриран по реда на чл. 62, ал. 5 от КТ в НАП. Посочва се, че със Заповед № 1/04.01.2012 г. на Р.Б.Р. е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, която заповед е връчена на лицето на 11.01.2012 г. срещу подпис. При извършена от дирекция „Инспекция по труда“ – Р. е установено, че за м. декември 2011 г. във ведомост за заплати на г-н Р.Б.Р. е начислено трудово възнаграждение, което е изплатено по банков път.

На основание чл. 26 от АПК, с писмо с изх. № П-5656/29.10.2012 г. на Председателя на КЗЛД, дружеството „Л.“ ЕООД е уведомено за откритото административно производство и на основание чл. 36 от АПК е изисквано становище, копия на прекратени и настоящи трудови договори с Р.Б.Р., както и относими към случая доказателства. В отговор, с писмо с вх. № С-610/13.11.2012 г. от „Л.“ ЕООД е депозирано становище, в което се твърди, че на 17.12.2011 г. Р.Б.Р. е постъпил на работа в дружеството въз основа на Трудов договор № 15/16.12.2011 г., регистриран същия ден в ТД на НАП. Договорът е неподписан от работника, тъй като курсът, който е поел е бил приет по спешност, но се твърди, че личните данни за попълването му са предоставени лично от г-н Р.Б.Р.

Към становището са приложени: Трудов договор № 15/16.12.2011 г.; Справка по чл. 62, ал. 5 от КТ; Придружително писмо от 16.12.2011 г.; Уведомление по чл. 62, ал. 5 от КТ; Пътен лист № 0440073 от 17.11.2011 г.; Жалба до РП; Констативен протокол № 1/04.01.2011 г.; Нотариална покана от 09.01.2012 г.; Заповед № 1/09.01.2012 г.; Справка по чл. 62, ал. 5 от КТ от 12.01.2012 г.; Придружително писмо от 12.01.2012 г.; Заверени преписи от преводни нареждания – 6 бр.; Писмена защита от Р.Б.Р.; Решение № 553/23.03.2012 г. на Районен съд – гр. Р. и Решение № 602/26.10.2012 г. на Р.нски окръжен съд.

Съгласно чл. 54 от Административнопроцесуалния кодекс, административният орган спира производството при наличие на изчерпателно посочени основания, когато издаването на акта не може да стане преди неговото приключване. Видно от новопостъпилите доказателства по жалбата с писмо с вх. № С-610/13.11.2012 г., по случая е образувано гражданско дело № 16/2012 г., по което Р.нски районен съд се е произнесъл с решение, с което обявява за недействителен трудовия договор, сключен с Р.Б.Р. Посоченото Решение № 533 от 23.03.2012 г. е обезсилено от Р.нски окръжен съд, срещу което е подадена касационна жалба № 12764/28.11.2012 г. Решението на Върховния касационен съд относно действителността на трудовия договор има съществено значение както за жалбата, така и за защита правата на жалбоподателя, така и от значение за произнасяне на Решение от КЗЛД.

В качеството си на административен орган и във връзка с необходимостта от установяване истинността по случая, като основен принцип в процесуалното производство, съгласно чл. 7 от Административнопроцесуалния кодекс, изискващ наличието на установени действителни факти от значение за случая, имайки предвид предоставените писмени становища и доказателства, Комисията счита, че е налице предпоставката на чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс за спиране на административното производство.

Водима от горното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 7 от Закона за защита на личните данни, чл. 27, ал. 2 и чл. 54, ал. 1, т. 5 от Административнопроцесуалния кодекс, Комисията за защита на личните данни

РЕШИ:

- 1. Обявява жалба с рег. № Ж СЛ 32/02.10.2012 г., подадена от Р.Б.Р. срещу „Л.” ЕООД, за допустима.**
- 2. Конституира ката страни в административното производство жалбоподателя Р.Б.Р. и ответна страна - „Л.” ЕООД в качеството му на администратор на лични данни.**
- 3. Спира административното производство по жалбата до отпадане на основанията за спирането му.**

Настоящото решение подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му, чрез Комисията за защита на личните данни пред Административен съд София – град.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

Венета Шопова /п/

ЧЛЕНОВЕ:

Валентин Енев /п/

Мария Матева /п/

Веселин Целков /п/